

Sygn. akt XXIII Ga 817/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie :

Przewodniczący: SSO Wiktor Piber

Sędziowie: SO Alicja Dziekańska

SO Jolanta Stępień - Kordiał (spr.)

Protokolant: Aneta Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2013 r. w Warszawie

sprawy z wniosku A. W. i I. W.

z udziałem (...) Sp. z o.o. w W.

o ustanowienie kuratora

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 13 lutego 2013 r. sygn. akt Wa XIII Ns Rej KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt XXIII Ga 817/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy - A. W. i I. W. złożyli wniosek o wyznaczenie kuratora dla spółki (...) sp. z o.o. w W. dla podjęcia czynności polegającej na zgłoszeniu do (...) Inspektoratu Nadzoru Budowlanego (...) wniosku o oddaniu do użytkowania segmentu położonego w J. przy ul. (...) i odebraniu decyzji o pozwoleniu na użytkowanie. Jako podstawę wniosku wnioskodawcy wskazali art. 26 ustawy o KRS w zw. z art. 184 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy (...) w Warszawie oddalił wniosek i ustalił, że koszty postępowania w kwocie 300 złotych ponoszą wnioskodawcy.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał na zadania, jakie wobec kuratora powołanego na podstawie art. 26 ustawy o KRS przewiduje powołany przepis. Podkreślił, iż żadne z zadań, do jakich wykonywania powinien zostać według wnioskodawcy ustanowiony kurator, nie mieści się w zakresie obowiązków kuratora określonym przez wskazany przepis ustawy o KRS.

Odnosząc się natomiast do art. 42 k.c., który również przewiduje ustanowienie kuratora dla osoby prawnej, Sąd Rejonowy podniósł, że kurator ten ma ustawowo ściśle sprecyzowane zadania wyliczone w § 2 przytoczonego artykułu. Nie zostaje on bowiem ustanowiony w celu bieżącego prowadzenia spraw osoby prawnej, a jedynie do

niezwłocznego doprowadzone bądź do likwidacji osoby prawnej bądź też do umożliwienia jej poprzez doprowadzenie do wyboru organów, podjęcia samodzielnego, prawidłowego działania w tym zarządzania i reprezentacji. Powołanie kuratora może mieć więc miejsce, gdy rzeczywiście w osobie prawnej brak jest organu powołanego do realizacji funkcji prowadzenia spraw. Powołany przepis wyznacza w sposób precyzyjny zakres czynności, do których podjęcia upoważniony jest kurator ustanawiany przez Sąd.

Tymczasem, jak wskazał Sąd Rejonowy, wnioskodawcy wystąpili o ustanowienie kuratora do czynności jednorazowej, jaką miało być zgłoszenie do (...)Inspektoratu Nadzoru Budowlanego (...) wniosku o oddaniu do użytkowania segmentu położonego w J.przy ul. (...)i odebraniu decyzji o pozwoleniu na użytkowanie. Żadne z zadań, do jakich wykonywania powinien zostać według wnioskodawców ustanowiony kurator nie mieści się w zakresie wyznaczonym przez art. 42 § 2 k.c. Ponadto ustanowiony na podstawie tego przepisu prawa kurator nie może zastępować organów spółki w sprawach nie związanych z powołaniem organów Spółki czy też niezwiązanymi jej likwidacją.

Z Rejestru oraz akt rejestrowych KRS wynika, iż (...) sp. z o.o. w W. reprezentuje zarząd w skład którego wchodzi R. A., uprawniony do samodzielnej reprezentacji spółki. Z akt rejestrowych nie wynika by został on odwołany z funkcji członka zarządu czy też złożył skuteczną rezygnację. Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy przyjął, że uczestnik postępowania ma organy powołane do jej reprezentacji. Co za tym idzie argumenty przedstawione przez wnioskodawców nie mogą zostać uznane za podstawę do powołania kuratora w trybie art. 42 k.c, zarówno ze względu na cel jego powołania, jak również ze względu na zakres jego uprawnienia do działania. Brak było również podstaw do powołania kuratora w trybie art. 26 ustawy o KRS bowiem kuratora tego powołuje sąd rejestrowy tylko w sytuacji prowadzenia postępowania z art. 24 ustawy o KRS.

Wnioskodawcy złożyli od postanowienia Sądu Rejonowego apelację, zaskarżając je w całości i zarzucając:

- 1) pominięcie treści art. 184 k.r.o. prowadzące do nierozpoznanie istoty wniosku ,
- 2) naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie przyczyn niezastosowania art. 184 k.r.o. w realiach niniejszej sprawy oraz brak poszukiwania rozwiązania problemu braku działań spółki z uwagi na brak możliwości odnalezienia osób uprawnionych do jej reprezentacji.

Skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, względnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i wyznaczenie kuratora zgodnie z naszym wnioskiem .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawców nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż obowiązujące w obecnym systemie prawnym przepisy przewidują w zasadzie trzy sytuacje, w których może zostać ustanowiony kurator.

Pierwsza podstawa prawna, umożliwiająca ustanowienie kuratora przez Sąd to art. 26 ustawy o KRS. Przewiduje on bowiem możliwość ustanowienia kuratora dla osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców, która spełnia swoich obowiązków wynikających z art. 24 ustawy o KRS, to jest obowiązków, co należy podkreślić – w postępowaniu rejestrowym – związanych ze złożeniem w terminie stosownego wniosku o wpis do KRS lub dokumentów. Kurator ten posiada ściśle określone obowiązki, wskazane w art. 28 -30 ustawy. Wnioskodawcy natomiast w niniejszej sprawie żądali ustanowienia dla spółki kuratora celem zgłoszenia do (...)Inspektoratu Nadzoru Budowlanego (...) wniosku o oddaniu do użytkowania segmentu położonego w J.przy ul. (...)i odebraniu decyzji o pozwoleniu na użytkowanie. Zatem ich wniosek nie dotyczył w żaden sposób postępowania rejestrowego oraz obowiązków spółki z nim związanych. W konsekwencji Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż art. 26 ustawy o KRS nie znajdował zastosowania w niniejszej sprawie.

Drugą podstawą do ustanowienia kuratora jest art. 42 kodeksu cywilnego, który pozwala na ustanowienie kuratora dla spółki nieposiadającej powołanych organów, a przez to nie mogącej prowadzić swoich spraw. Kurator ten ma za zadanie doprowadzić do niezwłocznego powołania organów lub w razie potrzeby likwidacji spółki. Również w tym przypadku rację miał Sąd Rejonowy wskazując, iż przepis ten nie mógł stanowić podstawy dla uwzględnienia wniosku. Spółka (...) sp. z o.o. w W. posiada bowiem organy uprawnione do jej reprezentacji. Nawet brak możliwości skontaktowania się z Zarządem spółki, który mógłby podjąć działania w jej imieniu, jak też z samą spółką, nie powoduje możliwości powołania dla niej kuratora z art. 42 k.c., dopóki posiada ona organy powołane do prowadzenia spraw spółki.

Trzecia z podstaw powołania kuratora to podnoszony w apelacji wnioskodawców art. 184 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem dla ochrony praw osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, a nie ma pełnomocnika, ustanawia się kuratora. To samo dotyczy wypadku, gdy pełnomocnik nieobecnego nie może wykonywać swoich czynności albo gdy wykonuje je nienależycie. Kurator powołany na podstawie tegoż przepisu powinien przede wszystkim postarać się o ustalenie miejsca pobytu osoby nieobecnej i zawiadomić ją o stanie jej spraw.

Jako osobę nieobecną traktuje się też osobę zaginioną.. Nieobecna jest również osoba, o której wiadomo gdzie przebywa, ale na skutek różnych zdarzeń, np. klęski żywiołowej, działań wojennych, nie może prowadzić swoich spraw. Sam fakt nieobecności, bez wykazania przez osobę zainteresowaną lub ustalenia przez sąd z urzędu, że osoba nieobecna w tym trybie. Kuratora ustanawia się do ochrony praw osoby nieobecnej. . Osoba nieobecna może jednak sama działać we własnym interesie, a osoby trzecie mogą kierować do niej, a nie do kuratora oświadczenia wywołujące skutki prawne. Natomiast ten, kto zna miejsce pobytu osoby zastąpionej przez kuratora lub może łatwo ustalić jej adres, nie może skutecznie kierować takich oświadczeń do kuratora. Obowiązki kuratora absentis nie zostały szczegółowo określone. Wskazano jedynie w art. 184 § 2 k.r.o., że podstawowym obowiązkiem jest podjęcie starań w celu ustalenia miejsca pobytu osoby nieobecnej i zawiadomienie o stanie jej spraw. Kuratela dla osoby nieobecnej nie ustaje z mocy prawa, pomimo zjawienia się tej osoby, lecz sąd opiekuńczy musi wydać postanowienie o uchyleniu kurateli. (Dolecki Henryk (red.), Sokołowski Tomasz (red.): Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. Lex 2010)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, niezasadny jest zarzut pominięcia przez Sąd Rejonowy art. 184 k.r.o. Przepis ten nie ma bowiem zastosowania w niniejszej sprawie. Normuje on bowiem ustanowienie kuratora dla ochrony praw osoby nieobecnej. W pierwszej kolejności zatem nie sposób uznać spółkę (...) sp. z o.o. w W. za nieobecną, bowiem posiada ona siedzibę, której adres uwidoczniony został w KRS. W szczególności jednak należy podkreślić, iż art. 184 k.r.o. przewiduje ustanowienie kuratora dla ochrony praw nieobecnego. Zatem gdyby nawet przyjąć, iż przepis ten miałby zastosowanie dla spółki będącej uczestnikiem w niniejszym postępowaniu, to powołany na tej podstawie kurator działałby wyłącznie w celu ochrony jej praw, nie zaś ochrony praw podmiotów trzecich poprzez wymuszenie określonych działań na spółce, niezależnie od zasadności stanowiska wnioskodawców domagających się wskazanych działań.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał zatem, iż w zaistniałej sytuacji wniosek A. W. i I. W. nie może być uwzględniony. Żadna z sytuacji, które pozwalałyby na ustanowienie kuratora nie zachodziła w niniejszej sprawie. Kuratora ustanawia się bowiem celem usunięcia niemożności działania osoby prawnej bądź też wymuszenia na niej działania zgodne z przepisami w ramach postępowania rejestrowego, nie zaś prawidłowego działania wobec osób trzecich. Na marginesie jedynie można dodać, iż wnioskodawcy mają możliwość skorzystania ze środków prawnych celem uzyskania skutku wskazanego we wniosku, jednak nie są to środki przewidziane w ramach tego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. w zw. z art. 7 ustawy o KRS postanowił jak w sentencji.